

הצוותים שהביאו למוטי הוד את תהילתו במילחמת ששת הימים הכנועכשיו איביו המרים ביותר

נציג-התחזוקה איתן רוזמן

נציג הדיירים עמי שוורץ

נציג-הטייסים עורך אכרנאז

להקטין כוח-אדם - להכפיל משכורות

בין 100 ל-210 דולר לחודש. משכורת של דיילת אמריקאית נעה בין 700 ל-1500 דולר לחודש. מכונאי-מפקח, עם 120 שעות נוסף פות לחודש, מגיע באל-על ל-500 דולר ב-חודש. אותו מכונאי באמריקה יקבל 2200 דולר לחודש.

ישראלי במונית מיוחדת מאמסטרדם לקלן. מחיר הנסיעה: 600 דולרים. הביובו וחוסר-היעילות, הנגרמים ביגלל העדר מרכז-שליטה, לא הטרידו איש. אין איש היודע כמה מיליוני דולרים יכולה אל-על לחסוך ועליידי שליטה בנתונים ביל-

מרכז הציונות: "או תן לי את טייס-המישנה פלוני". הקפטן: "אין כאן טייס-מישנה פלוני". מרכז הציונות: "זה 208? אתה קפטן אלמוני?". הקפטן: "זה 208, אבל אני קפטן פלמני."

כימעט אחת לחודש קורה שמטל-פנים מחברת אל-על לבית אחד מעובדי צוות-האוויר, ומבקשים אותו. איש הצוות נמצא איתה שעה בטיסה לניו-יורק, ואשתו עונה לטלפון. המדברים הם ממרכז הציונות של אל-על, המבקשים להודיעה כי

גנרל הוד נגד

אל על

שאלה: אם ההכנסה של אל-על גבוהה בהרבה מהכנסות חברות-תעופה אחרות, ו-השכר לעובד היא רבע ממה שמשלמות אחרות היכן ההפרש?

ברור כי התשובה לשאלה תצביע על הטעון תיקון באל-על. כדי להגיע לתשובה יש לראות עוד עובדות אחדות:

עובדה מספר 3: אל-על מעסיקה כ-5500 איש. חברה אמריקאית ידועה בשם בראניף מעסיקה אותו מספר העובדים. אל-על מטיסה 16 מטוסים. בראניף מטיסה 72 מטוסים.

עובדה מספר 4: סקר בינלאומי של מיספר צוותי-האוויר לכל מטוס של החברה העלה, כי בחברות כמו טוואי, בראניף, אייר-פראנס, ביי-איי, ועוד כמה מעסיי קים שיבעה צוותי-אוויר לכל מטוס של החברה. אל-על מעסיקה 7.5 צוותים. הי הפרש הוא ביגלל שרות-המילואים שאינם קיים בחברות אחרות.

עובדה מספר 5: סקר של מיספר העובדי דים שאינם אנשי צוות-אוויר על כל מטוס בחברה העלה כי בחברות הנזכרות מעסיי קים כ-180 איש לכל מטוס. אל-על מעסיקה 400 איש למטוס!

שאלה: אם מיספר העובדים הכללי ב-אל-על מנופח ביותר, לעומת חברות-תעו-פה אחרות, ומיספר אנשי צוות-האוויר אינו מנופח, היכן העובדים המיותרים?

הדוגמה האישית של הרלב
התשובה קלה ובחירה, היא הי-מפתח הראשון לתחלואי אל-על. בחברה זו קיים מגננון עובדי-קרקע, בעיקר באגפי הפקידות, המיסחר וכוח-האדם, שהוא כפול מהדרוש, ואולי פיי-שלושה מן הדרוש. השוואה של אל-על לי-חברות אחרות, כמו בראניף, תעלה מייד

בד, דבר אחד ברור: פאשלות אלה הן כור-לן של ההנהלה, ואי-אפשר אפילו לנסות להטילן על העובדים. לולא מביל הוד-עז, שהוציאה הנהלת אל-על לעיתונות, היה קל להבחין בשיקרויות שבטיעוני הי-הנהלה. כל בדיקה רצינואלית תגלה עד כמה נבובה עמדת הנהלת אל-על בקשר לסיבות לתחלואי החברה.

חמש עובדות קריטיות

1: זכרה מיספר : הכנסות אל-על גבוהות מהכנסות של חברות-תעופה מקבילות. אל-על מוכרת כרטיסים בדולר-רים, ותפוסתה בין הגבוהות בעולם. הכנסת-יה לכל טיסה, מן הגבוהות בעולם. בעוד חברות כטוואי או ביי-איי, או אפילו אולימפיק ואייר-פראנס, טסות מעל האטלנטיק טיק (חו הטיסה שהיא הלחם המלח של כל חברת-תעופה) כשפחות מ-50% מן המקור-מות תפוסה, הרי שאל-על טסה בדרך-כלל עם יותר מ-70% תפוסה. למעשה התפוסה גדולה עוד יותר, שכן אל-על מטיסה מטו-רים שבהם כ-90% מקומות יותר מאשר ב-מטוסים כאלה בכל חברה אחרת. על חשי-בון הנוחיות של הנוסעים, אך דבר זה מביא למיספר מקומות גדול יותר ב-25% בכל ג'אמבו של אל-על, ואחוזי-התפוסה הם ממיספר המקומות האפשריים.

עובדה מספר 2: השכר באל-על לעובד הוא בין הנמוכים בעולם, מגיע לרבע מן השכר המקביל בכל חברה אמריקאית. לי-דוגמא: קפטן של ג'אמבו מקבל נטו 24 אלף דולר לשנה, לעומת 90 אלף דולר ש-מקבל קפטן של טוואי. משכורת ממוצ-עת (בלי אש"ל) של טייס פשוט באל-על היא 1200 דולר לחודש נטו, לעומת 3000 של טייס מקביל בחברה אמריקאית. משכור-רת של דיילת באל-על (בלי אש"ל) נעה

מנכ"ל הוד (ואשתו פנינה) הוד ישר, הדך אין

מרכז הציונות: "או אולי אתה יודע באי-זה טיסה נמצא מהנדס-הטיסה פלוני?". עובדה היא, כי בחברת, "אל-על" אין עד היום מה שקיים בכל חברת-תעופה קטנה, ובכל טייסת בחילי-האוויר: מרכז-שליטה שיאפשר לי-חברה, במרכזה שבלוה, לדעת היכן נמצא כפי רגע כל איש-צוות וכל מטוס שניה. הדבר גורם פעויות אי-סוף וביובו מרהיב של כספים.

לדוגמה: רק לפני שבועיים נשלח צוות מחליף לנמל-התעופה קנדי בניו-יורק, בי-מקום למונטריאול, שם חיכה לו מטוס. היה צורך לשכור שני מטוסי טילון קטנים, כדי להטיס את הצוות מניו-יורק למונטרי-אול.

בעלה צריך לצאת למחרת היום עם טיסה מסוימת לפאריס. האשה הנבוכה מנסה לומר כי בעלה אמר לה שהוא טס יום קודם-לכן לניו-יורק, ומרכז הציונות משיב כי אצלם רשום שהוא בארץ, וכי עליו לצאת רק למחרת. בדיקה קצרה מגלה כי שוב, כמעט כרגיל, אין מרכז הציונות יודע מה קורה בין הצוותים. אולם קשה להסביר זאת לאשתו של איש צוות-האוויר, הבטור-חה כי בעלה, "עבד עליה".

אין זה סיפור דימינוני. הדבר קורה מדי שבוע בשבוע. טייסי אל-על יודעים לספר כי כימעט בכל טיסה מתקיימת שיחת רדיו-טלפון בין הטייס למרכז-הציונות, בלשון זו:

"טיסה 208? תן לי את מהנדס-הטיסה פלוני".

הקפטן: "אין לנו מהנדס-טיסה פלוני. יש לנו מהנדס-טיסה אלמוני".

מרכז הציונות: "רגע, זה 208?".

הקפטן: "כן, זה 208".